

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Post ikke er af selvstændig Betydning, idet den kun omfatter Beløb, som allerede en Gang er medregnet til Kassebeholdningen i en Bank og derfor nødvendigvis maa holdes likvid i den Modtagerbank, hvor Pengene havner.

Med Hensyn til Lovforslagets Gyldighed foreslaas det i § 7, at denne begrænses indtil Udgangen af Juni Maaned 1944. Fra Nationalbankens Side havde man ønsket en længere Gyldighedstid end de anførte 2 Aar, men man er under de førte Forhandlinger naaet til Enighed om den foreslaaede Gyldighedsfrist, idet det herved har været en Forudsætning, at saafremt de Forhold, der har motiveret Lovforslagets Fremsættelse, stadig gør sig gældende, vil Loven til sin Tid blive forlænget.

Det er mit Haab, at det ved Hjælp af Bestemmelserne i dette Forslag vil lykkes at opnaa en passende Binding af de ledige Penge og derigennem at dæmme op mod den Risiko, som disse Penge frembyder for en sund Økonomi og en rolig erhvervs-mæssig Udvikling. Jeg tillader mig med disse Bemærkninger at anbefale Forslaget, der foreligger vedtaget af det andet høje Ting, til hurtig og velvillig Behandling ogsaa i det høje Landsting.

Finansministeren (V. Buhl): Forslaget til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Stats-Spareobligationer maa ses i Forbindelse med det af Handelsministeren fremsatte Lovforslag om Ændringer i Bankloven, idet begge Lovforslag omfatter Foranstaltninger, som Regeringen og Nationalbanken har anset for nødvendige til Imødegaelse af de Farer, som den stærkt stigende Pengerigelighed volder for hele vort Pengevæsens Stabilitet.

Formaalet med Lovforslaget er ad frivillig Vej at søge de overskydende likvide Midler bundet ved, at Staten overtager dem som Laan mod en vis Rentegodtgørelse og efter Forslagets § 4 hensætter dem i Nationalbanken, saa at der bortset fra Tilbagebetaling kun kan disponeres over de indsatte Beløb med Samtykke af Rigsdagens Finansudvalg. Da Staten ikke faar Rente af sine Penge i Nationalbanken, fremkommer der en Renteudgift for Statskassen, et Offer, som Statskassen bringer for paa bedste Maade at afværge de Farer, der ligger i de overflødige Penge.

I Lovforslagets § 1 er det foreslaaet at give Finansministeren Bemyndigelse til i Tiden indtil den 30. Juni 1944 at udstede 2-aarige Statsgældsbeviser inden for et Be-

løb af 200 Mill. Kr. Den aarlige Rente foreslaas fastsat til $1\frac{3}{4}$ pCt., og Beviserne tænkes udstedt i Stykker paa 4 000 Kr., 20 000 Kr. og 100 000 Kr. Statsgældsbeviserne skal efter Forslaget kunne afsættes til Enkeltpersoner, Firmaer og Institutioner, men ikke til Banker og Sparekasser, da Beviserne er beregnet til direkte Anlæg for de ledige Penge, som for Tiden er anbragt som Indskudsmidler i private Banker.

Endvidere bemyndiges Finansministeren efter Lovforslagets § 2 til inden for et Beløb af 300 Mill. Kr. at udstede Skatkammerbeviser med en Løbetid af 6 Maaneder og at sælge disse mod en Diskonto af højst $\frac{3}{4}$ pCt. p. a.

Paa denne Maade vil der sikkert kunne bindes en Del ledige Penge hos Banker og Sparekasser, men ogsaa en Del af de store Virksomheder vil antagelig være interesserede i Skatkammerbeviserne. Da det maa antages, at Skatkammerbeviserne særlig vil finde Afsætning hos Banker og Sparekasser, er Rentesatsen og Løbetiden sat i Forhold til den Forrentning og Opsigelsesfrist, som Nationalbanken agter at tilbyde disse Institutioner ved Modtagelse af Indskud paa Foliokonto. For at undgaa en reel Forkortelse af Løbetiden vil Nationalbanken nægte at rediskontere disse Skatkammerbeviser, hvorimod Køberne naturligvis kan handle med dem i det aabne Marked.

Endelig bemyndiges Finansministeren ifølge § 3 til at udstede Stats-Spareobligationer. Hermed indføres herhjemme en helt ny Sparereform, hvorved det tilsigtes at drage den brede Befolknings Opsparing ind under de almindelige Bestræbelser for at neutralisere de overflødige Penge.

Det er ikke Hensigten ved Udstedelsen af Spareobligationer at tilsidesætte Sparekassernes Opgave ved Varetagelsen af den almindelige Opsparing. Skønt Pengerigeligheden ogsaa i stigende Grad gør sig gældende for Sparekasserne, er der ikke foreslaaet Indgreb over for disse svarende til Foranstaltningerne over for Bankerne, men man har ment at burde yde Sparerne en særlig Støtte til Opsparing under en Form, der i særlig Grad svarer til Samfundets Interesse i en Opsparing paa længere Sigt, med længere Binding end ved almindelige Sparekasseindskud. Spareobligationerne tilstræber derfor at binde Midlerne for $5\frac{1}{2}$ Aar. Spareobligationerne udstedes i Stykker paa 25 Kr., 50 Kr., 100 Kr., 200 Kr. og 500 Kr. og tænkes solgt for henholdsvis 20 Kr., 40 Kr., 80 Kr., 160 Kr. og 400 Kr.

Naar Obligationerne forfalder efter de $5\frac{1}{2}$ Aars Forløb, vil de med deres fulde